

Lieta C-545/21

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar
Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2021. gada 31. augusts

Iesniedzējtiesa:

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2021. gada 4. augusts

Prasītāja:

Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Atbildētāja:

Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Pamatlietas priekšmets

Prasības pieteikums, kuru iesniedza *Azienda Nazionale Autonoma Strade S.p.A. (ANAS)* [A/S Ceļu autonomais valsts uzņēmums, turpmāk tekstā – “ANAS”], lūdzot atcelt *Ministero delle infrastrutture e dei trasporti* [Infrastruktūru un satiksmes ministriju, turpmāk tekstā – “MIT”] atgūšanas rīkojumu, ar kuru ANAS ir noteikts atmaksāt nepamatoti saņemtās summas, kā arī lūdzot atcelt citus tiesību aktus, kuri nav tieši saistīti ar prejudiciālajiem jautājumiem.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

LESD 267. pants; Regulu (EK) Nr. 1083/2006, (EK) Nr. 1828/2006, (EK, EURATOM) Nr. 2988/95, 1995. gada PIF konvencijas [Eiropas Kopienas finanšu interešu aizsardzības konvencija], kas ir izstrādāta, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K.3. pantu (Padomes 1995. gada 26. jūlija Akts par Eiropas Kopienas finanšu interešu aizsardzības konvencijas sastādīšanu, 95/C 316/03), kā arī Direktīvas (ES) 2017/1371 interpretācija ar mērķi noteikt, vai jēdzieni “pārkāpums” un “krāpšana” ietver rīcību, kura teorētiski var dot priekšrocību

kādam no iepirkuma procedūras dalībniekiem, arī, ja šīs rīcības veikšana un šīs rīcības ietekme uz iepirkumā izraudzītā pretendenta izvēli nav pilnībā pierādītas (1. jautājums); Leģislatīvā dekrēta Nr. 163/2006 38. panta 1. punkta f) apakšpunkta atbilstība Direktīvas 2004/187/EK 45. panta 2. punkta d) apakšpunktam (2. jautājums); iepriekš minētā Savienības tiesiskā regulējuma interpretācija saistībā ar dalībvalsts izmaksāto subsīdiu atcelšanu, lai gan šīs subsīdijas ir tikušas izmantotas, ievērojot izvirzīto mērķi un tādiem būvdarbiem, kuri ir pieļaujami ES finansējumā un praktiski ir tikuši paveikti (3. un 4. jautājums).

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Regulas (EK) Nr. 1083/2006 70. panta 1. punkta b) apakšpunkts, Regulas (EK) Nr. 1828/2006 27. panta c) punkts, Padomes 1995. gada 26. jūlija Aktā paredzētās PIF konvencijas 1. pants, Regulas Nr. 2988/95 1. panta 2. punkts un Direktīvas (ES) 2017/1371 3. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka rīcība, kura teorētiski var dot saimnieciskās darbības subjektam priekšrocību iepirkuma procedūrā, vienmēr ietilpst jēdzienā “pārkāpums” vai “krāpšana”, tādējādi veidojot juridisku pamatu subsīdijas atsaukšanai arī tad, ja nav pilnībā pierādīts, ka minētā rīcība faktiski tika īstenota, proti, nav pilnībā pierādīts, ka tās ir bijusi noteicoša saņēmēja izvēlē?

2) Vai Direktīvas 2004/187/EK 45. panta 2. punkta d) apakšpunkts liedz tādu tiesību normu kā Leģislatīvā dekrēta Nr. 163/2006 38. panta 1. punkta f) apakšpunkts, kas neļauj izslēgt no iepirkuma procedūras saimnieciskās darbības subjektu, kas ir mēģinājis ietekmēt līgumslēdzējas iestādes lēmumu pieņemšanas procedūru, jo īpaši, ja mēģinājums izpaudās kā dažu konkursa komisijas locekļu korupcija?

3) Ja atbilde uz vienu vai abiem iepriekš minētajiem jautājumiem ir apstiprinoša, tiek jautāts, vai iepriekš minētās tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tās vienmēr liek dalībvalstij atsaukt subsīdiu un Komisijai izdarīt finanšu korekciju 100 % apmērā, neskatoties uz to, ka šīs subsīdijas ir katrā ziņā tikušas izmantotas to paredzētajam mērķim un būvdarbiem, kuri ir pieļaujami Eiropas finansējumā un praksē ir tikuši īstenoti?

4) Ja atbilde uz 3. jautājumu ir noliedzīga, proti, ja subsīdijas atsauksana vai finanšu korekcija 100 % apmērā nav paredzēta, tiek jautāts, vai 1. jautājumā minētās tiesību normas un samērīguma principa ievērošana ļauj noteikt subsīdijas atsaukšanu un finanšu korekciju, ņemot vērā Eiropas Savienības vispārējam budžetam faktiski nodarītos ekonomiskos zaudējumus: it īpaši tiek jautāts, vai tādā situācijā kā pamatlietā “finanšu sekas” Regulas (EK) Nr. 1083/2006 98. panta 3. punkta izpratnē var tikt noteiktas pēc vienotas likmes, piemērojot kritērijus, kas ir norādīti Komisijas 2013. gada 19. decembra Lēmuma Nr. 9527 2. punktā ietvertajā tabulā?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Padomes Aktā (1995. gada 26. jūlijs) par Eiropas Kopienas finanšu interešu aizsardzības konvencijas sastādīšanu paredzētā PIF konvencija, it īpaši 1. pants;

Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienas finanšu interešu aizsardzību, it īpaši 1. panta 2. punkts;

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, it īpaši 45. panta 2. punkta d) apakšpunkts;

Padomes Regula (EK) Nr. 1083/2006 (2006. gada 11. jūlijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999, it īpaši 70. panta 1. punkta b) apakšpunkts;

Komisijas Regula (EK) Nr. 1828/2006 (2006. gada 8. decembris), kas paredz noteikumus par to, kā īstenot Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, it īpaši 27. panta c) punkts;

Komisijas dokuments COCOF 07/0037/03-IT (2007. gada 29. novembris) Vadlīnijas finanšu korekciju noteikšanai, ko publiskā iepirkuma noteikumu pārkāpumu gadījumos piemēro izdevumiem, kurus līdzfinansē no struktūrfondiem un Kohēzijas fonda;

Komisijas Lēmums C (2013) 9527 *final* (2013. gada 19. decembris), ar ko nosaka un apstiprina pamatnostādnes par tādu finanšu korekciju noteikšanu, kuras publiskā iepirkuma noteikumu neievērošanas gadījumā Komisija veic attiecībā uz izdevumiem, ko finansē Savienība saskaņā ar dalīto pārvaldību;

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1371 (2017. gada 5. jūlijs) par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības, it īpaši 3. panta 2. punkta b) apakšpunkts.

Atbilstošās valsts tiesību normas un judikatūra

Decreto legislativo 12 Aprile 2006, n. 163, Codice dei contratti pubblici relativi a lavori, servizi e forniture in attuazione delle direttive 2004/17/CE e 2004/18/CE (2006. gada 12. aprīļa Leģislatīvais dekrēts Nr. 163 par būvdarbu, pakalpojumu un piegāžu publisko līgumu kodeksa izveidi atbilstoši Direktīvām 2004/17/EK un 2004/18/EK), kas ir atcelts līdz ar 2016. gada 18. aprīļa *decreto legislativo, n. 50 (Codice dei contratti pubblici)* (Leģislatīvā dekrēta Nr. 50, Publisko līgumu

kodekss) stāšanos spēkā un ir piemērojams šeit aplūkojamajai iepirkuma procedūrai, jo tā tika rīkota 2012. gadā, it īpaši:

Lietas faktisko apstākļu norises laikā spēkā esošajā versijā 38. panta 1. punktā tika noteikts:

“1. No dalības koncesiju un būvdarbu, piegādes un pakalpojumu publisko līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrās ir izslēgtas un nevar piedalīties kā apakšuzņēmēji, kā arī nevar noslēgt ar tiem saistītus līgumus personas:

[..]

c) attiecībā uz kurām ir stājies spēkā notiesājošs tiesas spriedums, negrozāms notiesājošs nolēmums krimināllietā vai spriedums par soda piemērošanu vienošanās rezultātā atbilstoši Kriminālprocesa kodeksa 444. pantam par smagiem profesionāliem noziegumiem, kas rada kaitējumu valstij vai Kopienai; katrā ziņā izslēgšanas iemesls ir spēkā stājies notiesājošs tiesas spriedums par vienu vai vairākiem noziegumiem, kas saistīti ar līdzdalību kriminālā organizācijā, korupciju, krāpšanu, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, kā noteikts Kopienas tiesību aktos – proti, Direktīvas 2004/18 45. panta 1. punktā;

[..]

f) kuras saskaņā ar līgumslēdzējas iestādes pamatotu vērtējumu ir vainojamas nopietnā nolaidībā vai ļaunticībā, pildot līgumu, kuru tām piešķīrusi līgumslēdzēja iestāde, kas publicējusi paziņojumu par paredzamo publisko iepirkumu, vai personas, kuras ir izdarījušas nopietnu pārkāpumu saistībā ar viņu profesionālo darbību, kas konstatēts, pamatojoties uz līgumslēdzējas iestādes rīcībā esošiem pierādījumiem”.

Legge 29 Settembre 2000, n. 300 – Ratifica ed esecuzione dei seguenti Atti internazionali elaborati in base all'articolo K. 3 del Trattato dell'Unione europea: Convenzione sulla tutela degli interessi finanziari delle Comunità europee, fatta a Bruxelles il 26 luglio 1995 [2000. gada 29. septembra Likums Nr. 300 – Šādu starptautisko instrumentu, kas izstrādāti, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. pantu, ratifikācija un īstenošana: Eiropas Kopienas finanšu interešu aizsardzības konvencija, kas parakstīta Briselē, 1995. gada 26. jūlijā (un citi starptautiskie instrumenti korupcijas apkarošanas jomā)].

Valsts judikatūrā ir noteikts, ka tikai krimināllietas esamība pret uzņēmuma, kas piedalās iepirkuma procedūrā, pārstāvjiem nav uzskatāma par “nopietnu pārkāpumu saistībā ar [..] profesionālo darbību”, kas saskaņā ar Leģislatīvā dekrēta Nr. 163/2006 38. panta 1. punkta f) apakšpunktu paredz izslēgšanu no iepirkuma procedūras.

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Ar 2007. gada 7. decembra Lēmumu Nr. C(2007) 6318 Eiropas Komisija apstiprināja Tīklu un mobilitātes valsts darbības programmu 2007.–2013. gadam (*Programma Operativo Nazionale reti e mobilità 2007-2013*, turpmāk tekstā – “PON”). ANAS tika pielaista finansējumam no šīs programmas, lai segtu 96. valsts ceļa (*Strada Statale 96*, turpmāk tekstā – “S.S. 96”) būvdarbos radušās izmaksas. Finansējuma summa ir 29 995 508,22 EUR, no kuras 22 496 631,17 EUR ir ES daļa (Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF)) un 7 498 877,06 EUR ir valsts daļa. Saistībā ar šo finansējumu, kas jau ir daļēji izmaksāts ANAS, *Ministero delle infrastrutture e dei trasporti* [Infrastruktūru un transporta ministrijai, turpmāk tekstā – “MIT”] ir vadošās iestādes statuss.
- 2 Ar S.S. 96 saistīto būvdarbu izpildei 2012. gadā ANAS rīkoja iepirkuma procedūru, kurā, tajā pašā gadā, līguma slēgšanas tiesības tika piešķirtas uzņēmumu pagaidu apvienībai, kas iekļāva A/S *Aleandri S.p.a.* (turpmāk tekstā – “UPA Aleandri”).
- 3 Ar lēmumu, kas tiek apstrīdēts ar prasības pieteikumu pamatlietā (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), MIT nolēma neizmaksāt ANAS atlikušo finansējuma daļu, kas attiecās uz S.S. 96, un 100 % apmērā atgūt iepriekš minētajam uzņēmumam jau izmaksāto summu, ar pamatojumu, ka līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā tika pieļauti pārkāpumi, kas ir uzskatāmi par krāpšanu cita starpā Regulas (EK) Nr. 1083/2006 2. panta 7. punkta izpratnē, kā arī Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 4. un 5. panta izpratnē. Minētie pārkāpumi tika konstatēti kriminālizmeklēšanās, kuru rezultātā apsūdzība tika uzrādīta trīs ANAS amatpersonām, kuras tika apsūdzētas korupcijā par to, ka pieņēmušas no *Aleandri S.p.A.* naudas summas, lai nelikumīgi ietekmētu attiecīgo iepirkuma procedūru. Pēc tam divas no iepriekšminētajām amatpersonām panāca vienošanos par sodu, kas viņiem tika piemērots ar *Giudice per le Indagini Preliminari del Tribunale di Roma* [Romas tiesas pirmstiesas izmeklēšanas tiesneša] 2018. gada 28. novembra spriedumu. Par šiem pašiem notikumiem tika uzsākts kriminālprocess, kas joprojām turpinās, gan pret *Aleandri S.p.a.* juridisko pārstāvi, gan pret pašu *Aleandri S.p.a.*, kas tika uzskatīta par atbildīgu par administratīvu pārkāpumu, jo nebija sagatavojusi piemērotus organizācijas un vadības modeļus, lai novērstu iepriekš minētos noziedzīgos nodarījumus. It īpaši kriminālizmeklēšanās atklājās, ka viena no apsūdzētajām ANAS amatpersonām bija aicinājusi savus kolēģus, kuri ietilpa iepirkuma komisijā, atbalstīt UPA *Aleandri*; tomēr netika pierādīts, ka minētie komisijas locekļi faktiski būtu ietekmējuši līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, kā arī, ka citi saimnieciskās darbības subjekti būtu uzvarējuši konkursā, ja iepriekš minētā korupciju veidojošā rīcība nebūtu notikusi.
- 4 ANAS apstrīdēja MIT lēmumu, lūdzot to atcelt, *TAR del Lazio* [Lacio Reģionālajā administratīvajā tiesā], iesniedzējtiesā.
- 5 MIT tiesvedībā lūdz noraidīt prasības pieteikumu.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 6 Ar pirmo prasības pamatu *ANAS* apgalvo, ka esot pārkāpts un nepareizi piemērots Regulas (EK) Nr. 2988/95 1. panta 2. punkts, 1995. gada PIF konvencijas 1. pants, Regulas (EK) Nr. 1828/2006 27. panta c) punkts, kā arī esot pārsniegtas pilnvaras, jo nav norādīts pamatojums un netika veikta izmeklēšana. Šajā saistībā prasītāja apgalvo:
 - a) pirmkārt, neviens notiesājošs spriedums neattiecas tieši uz pašu prasītāju un nav pierādījumu tam, ka UPA *Aleandri* būtu nelikumīgā veidā saņēmusi aplūkojamā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības. Tā kā no ES vispārējā budžeta netika veikti nepamatoti izdevumi, zaudējumi nav radušies;
 - b) otrkārt, aplūkojamajā gadījumā nevar konstatēt krāpšanu, jo ne PIF konvencijas 1. pantā, ne Regulā (EK) Nr. 2988/95 nav noteikti nosacījumi, saskaņā ar kuriem ir konstatējama pārkāpuma vai krāpšanas esamība. Faktiski Direktīvā (ES) 2017/1371 krāpšana saistībā ar publisko iepirkumu izdevumiem tika pirmo reizi kvalificēta kā “krāpšana, kas skar Savienības [...] intereses”;
 - c) treškārt, apstrīdētajā lēmumā *MIT* kļūdaini atsaucās uz Komisijas Lēmumu C (2013) 9527, bet šajā gadījumā bija piemērojamas Komisijas dokumentā COCOF 07/0037/03-IT ietvertās vadlīnijas. Turklāt atbildētāja piemēroja finanšu korekciju 100 % apmērā automātiski, neveicot konkrētā gadījuma izvērtējumu.
- 7 Ar otro pamatu *ANAS* apgalvo, ka *MIT* pamatojusi apstrīdēto lēmumu ar “spriedumu par soda piemērošanu vienošanās rezultātā”, kas nav notiesājošs spriedums un nevar tikt izmantots civilprocesā vai administratīvajā procesā.
- 8 Ar trešo pamatu *ANAS* apgalvo, ka esot pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1083/2006 2. panta 1. punkta 7 apakšpunkts, Regulas (EK) Nr. 1083/2006 98. panta 2. punkts un Regulas (ES, EURATOM) Nr. 966/2012 135. pants, kā arī esot pārkāpts samērīguma princips un pārsniegtas pilnvaras, jo netika veikta izmeklēšana un no apstrīdētā lēmuma neizriet, ka ES budžetam tiktu nodarīti zaudējumi, kurus izraisītu aplūkojamais notikums. It īpaši, infrastruktūra, kuras būvdarbi tika finansēti, ir pabeigta un izmantojama, un paveikto būvdarbu likumība netika apstrīdēta. Turklāt ES resursi ir izmantoti paredzētajam mērķim un nav pierādījumu nepamatotiem izdevumiem no ES vispārējā budžeta. Prasītāja apgalvo, ka, ņemot vērā šī gadījuma apstākļus un ievērojot Komisijas vadlīnijas par finanšu korekcijām, apstrīdētajā lēmumā *MIT* vajadzēja vismaz piemērot mazāku finanšu korekcijas likmi.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 9 Iesniedzējtiesa uzskata, ka tās rīcībā esošie pierādījumi neļauj tai bez pamatotām šaubām konstatēt, ka aplūkojamā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības tika

piešķirtas UPA *Aleandri* nelikumīgi; savukārt tika daļēji pierādīts tas, ka *Aleandri S.p.a.* ir veikusi darbības ar mērķi ietekmēt iepirkuma procedūras iznākumu. Iesniedzējtiesa tomēr uzsver, ka, tā kā aplūkojamā iepirkuma procedūra tika rīkota 2012. gadā, to regulē šobrīd atceltais Leģislatīvais dekrēts Nr. 163/2006, kurā netika tieši paredzēta saimnieciskās darbības subjekta, kas ir mēģinājis ietekmēt līgumslēdzējas iestādes lēmumus, izslēgšana, savukārt šāda izslēgšana ir tieši paredzēta šobrīd spēkā esošās Direktīvas 2014/24/ES 57. panta 4. punkta i) apakšpunktā. Tāpēc *Aleandri S.p.a.* likumīgā pārstāvja rīcība nevar izraisīt līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas prettiesiskumu.

- 10 Iesniedzējtiesas skatījumā, ir nepieciešams Tiesas skaidrojums, vai tādā situācijā kā pamatlietā var konstatēt “pārķāpuma”, kas izpaužas kā “krāpšana”, esamību Regulas (EK) Nr. 1083/2006 izpratnē un, ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša, vai var tikt piemērota finanšu korekcija 100 % apmērā. Šī pati tiesa nav konstatējusi nekādus zaudējumus Savienības vispārējam budžetam, jo finansējums ir izlietots paredzētajam mērķim. Proti, aplūkojamie būvdarbi tika iekļauti PON 2007.–2013. gadam, bez iebildumiem tika pielaisti finansējumam no ES budžeta un ir atbilstoši pabeigti. Iesniedzējtiesas skatījumā, nepietiek pierādījumu, lai konstatētu, ka iepirkuma procedūra ir tikusi ietekmēta, pirmkārt, jo attiecībā uz ANAS amatpersonām pieņemtais spriedums par soda piemērošanu vienošanās rezultātā nav pieļaujams, lai konstatētu *Aleandri S.p.a.* juridiskā pārstāvja atbildību, otrkārt, jo kriminālprocess pret juridisko pārstāvi saistībā ar šiem notikumiem joprojām turpinās un viņš varētu arī tikt attaisnots. Iesniedzējtiesas skatījumā, pat, ja būtu pietiekami pierādījumi, lai varētu tikt konstatēts, ka *Aleandri S.p.a.* juridiskais pārstāvis bija korumpējis dažas ANAS amatpersonas ar mērķi iegūt līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, nebūtu iespējams pieņemt nolēmumu par saimnieciskās darbības subjekta, kas ir mēģinājis ietekmēt iepirkuma procedūras iznākumu, izslēgšanu, jo Leģislatīvā dekrēta Nr. 163/2006, kas bija piemērojams aplūkojamajai iepirkuma procedūrai, 38. pantā nebija paredzēts šāds izslēgšanas gadījums.
- 11 Iesniedzējtiesai ir radušās šaubas par konkrētam gadījumam piemērojamā valsts tiesiskā regulējuma faktisko apstākļu norises laikā atbilstību spēkā esošajai Direktīvai 2004/18/EK, ja šīs direktīvas 45. panta 2. punkta d) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka jēdziens “smags profesionālās ētikas pārkāpums” netieši ietver arī darbības ar mērķi ietekmēt līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu. Tomēr šī tiesa šaubās par šādas interpretācijas pareizību, jo Direktīvas 2014/24/ES 57. panta 4. punkta i) apakšpunktā kā dalībnieku izslēgšanas iemesls ir tieši minētas darbības ar mērķi ietekmēt iepirkuma procedūras. Turklāt minētais nepārprotamais 57. panta 4. punkta i) apakšpunkta noteikums varētu vienkārši apstiprināt principu, kas jau bija netieši ietverts iepirkuma procedūru tiesiskajā regulējumā vēl Direktīvas 2004/18/EK spēkā esamības laikā.
- 12 Iesniedzējtiesa arī uzskata, ka nav konstatēta zaudējumu Savienības budžetam esamība, kas varētu rasties, ja izraudzītā pretendenta, proti, UPA *Aleandri*, piedāvājums nebūtu labākais piedāvājums kvalitātes/cenas ziņā.

- 13 Šīs pašas tiesas skatījumā, no ES tiesību normām izrietošie jēdzieni “pārkāpums” un “krāpšana” paredz, ka ir pierādīta ES budžetam nodarīto zaudējumu esamība vai tās iespēja, ko veido tas, ka uz šo budžetu tika attiecināti nepamatoti izdevumi vai ka finansējums tika izlietots mērķiem, kuriem tas netika piešķirts. Šajā ziņā iesniedzējtiesa atsaucas uz Komisijas 2013. gada 19. decembra Lēmumu Nr. 9527, kurā ir paredzēta iespēja piemērot finanšu korekciju 100 % apmērā, ja pārkāpumi tika izdarīti, lai dotu priekšrocību noteiktiem iepirkuma procedūras dalībniekiem: šī tiesa uzskata, ka minētajā lēmumā paredzēto pārkāpumu starpā ir ietverti arī gadījumi, kuros ES finansējums tika izlietots paredzētajam mērķim, bet tika piešķirts subjektam, kuram nebija tiesību to saņemt, tāpēc, ka, piemēram, tas neatbilda iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas prasībām.
- 14 Iesniedzējtiesa šaubās, ka Komisijas 2013. gada 19. decembra Lēmumā Nr. 9527 ietvertais pārkāpuma jēdziens pilnībā atbilst ES tiesiskajam regulējumam, šādu iemeslu dēļ:
- a) pirmkārt, atsaucies tiesību normās nav tieši minēts gadījums, ka finansējums tika piešķirts subjektam, kuram nebija tiesību to saņemt.
 - b) otrkārt, iesniedzējtiesa pieņem, ka pārkāpumi, tostarp krāpšana, paredz tādu izdevumu segšanu no ES vispārējā budžeta, kuri nerastos, ja iepriekš minētie pārkāpumi netiktu izdarīti, ja šis pieņēmums būtu pareizs, tad finanšu korekcija 100 % apmērā būvdarbiem, kuri ir pieļaujami un ir tikuši atbilstoši pabeigti, nav pamatota.
 - c) treškārt, Regulas (EK) Nr. 1083/2006 98. un 99. pantā ir paredzēts, ka, nosakot finanšu korekciju apmēru, Komisija ņem vērā pārkāpuma raksturu un nopietnību, kā arī citus faktorus, savukārt Regulā (EK) Nr. 1303/2013 ir paredzēts, ka korekcijas nosaka, ņemot vērā samērīguma principu. Iesniedzējtiesa jautā, vai no iepriekš minētajām tiesību normām var izsecināt principu, saskaņā ar kuru finanšu korekcijas mērķis ir novērst faktiski nodarītos zaudējumus, tādējādi situācijās, kad pārkāpumus veido nepamatotas priekšrocības došana saimnieciskās darbības subjektam, atmaksājamā finansējuma summai būtu jāatbilst ES faktiski nodarītajiem zaudējumiem. Šāds princips ir atspoguļots arī minētajā 2013. gada 19. decembra Lēmumā Nr. 9527, kurā situācijai, kad netika ievēroti paziņojumā par līgumu norādītie līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas kritēriji, ir paredzēts maksimālais korekcijas lielums 25 % apmērā.
 - d) ceturtkārt, tā kā 2013. gada 19. decembra Lēmums Nr. 9527 ļauj piemērot 100 % korekcijas likmi tādas rīcības gadījumos, kuras mērķis ir dot saimnieciskās darbības subjektam priekšrocību, pat tad, ja nav pierādījumu par šādas rīcības faktisko īstenošanu un par saimnieciskās darbības subjektam radīto faktisko priekšrocību, tas nozīmē, ka lēmumam par finansējuma atcelšanu ir sodoša funkcija, kas tomēr ir pretrunā Regulai (EK) Nr. 2988/1995, kurā ir skaidri nošķirta finansējuma atcelšana un sodi, kas ir piemērojami par krāpšanu atbildīgajiem subjektiem.

- 15 Iesniedzējtiesa uzskata, ka uzdotie jautājumi ir būtiski lēmuma pieņemšanai, jo to mērķis ir noteikt, vai pārkāpuma un krāpšanas jēdzieni ietver arī situācijas, kurās nav pilnībā pierādīts, ka ir paveikta rīcība, kuras rezultātā subsīdija tika piešķirta subjektam bez tiesībām to saņemt (1. jautājums). Turklāt lēmuma pieņemšanai ir jānoskaidro, vai *Aleandri S.p.a.* juridiskā pārstāvja, kas tiek apsūdzēts dažu ANAS amatpersonu korupcijā, rīcība pati par sevi var izraisīt attiecīgās līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas prettiesiskumu (2. jautājums). 1. un 2. jautājums attiecas uz ANAS argumentiem, kura noliedz to, ka līguma slēgšanas tiesības tika piešķirtas UPA *Aleandri* prettiesiski. 3. jautājuma mērķis ir noteikt, vai zaudējumu ES budžetam esamība var tikt konstatēta arī saistībā ar pieļaujamiem būvdarbiem, kuri ir ietverti *PON* un ir korekti pabeigti, un, gadījumā, ja minētie zaudējumi tiek konstatēti, vai būtu obligāti jāpieņem lēmums par finansējuma atcelšanu 100 % apmērā. Ja atbilde uz 3. jautājumu ir noliedzoša, ANAS prasības pieteikums būtu jāapmierina. 4. jautājums attiecas uz ANAS argumentu, saskaņā ar kuru finansējuma atcelšanai *MIT* varēja un tai vajadzēja piemērot korekcijas likmi, kas būtu mazāka par 100 %. Ja atbilde uz 4. jautājumu ir apstiprinoša, ANAS prasības pieteikums būtu jāapmierina.